

Àudio meditació del prelat (3): Crist, mirall de la nostra fragilitat

Tercer fragment de la reflexió de Mons. Fernando Ocáriz sobre la Passió del Senyor. En aquest àudio, reflexiona sobre la figura de l'«Ecce Homo», Crist torturat que es presenta fràgil davant els homes.

08/04/2020

Àudio i transcripció de la meditació del prelat: Crist, mirall de la nostra fragilitat

La litúrgia del Divendres Sant ens situa, directament, davant el gran misteri de la Creu de Jesucrist.

En l'Evangelí contemplem el Senyor a Getsemaní, capturat per una cohort encapçalada per Judes; el veiem conduït davant el summe sacerdot Caifàs i, després de ser interrogat, rebre una injusta bufetada.

Després, en presència de Pilat, el poble crida: «Crucifica'l, crucifica'l!» (Jn 19, 6); a continuació, Jesús és assotat i coronat d'espines.

Al matí del Divendres Sant, Pilat va presentar Crist, torturat i humiliat, davant el poble, dient: *Ecce Homo* “aquí teniu l'home” (Jn 19, 5). Unes hores més tard seria crucificat.

En un quadre famós de Ticià –l'*Ecce homo*– es pot veure Jesús, destrossat com a home, però que, no obstant això, trasllueix la seva divinitat i bellesa. Déu ha volgut fer-se visible també en la vulnerabilitat.

En el patiment i potser en la foscor de tantes persones que sofreixen al món (ara també per la pandèmia del coronavirus) podem contemplar Crist flagel·lat i coronat d'espines. Sant Joan Pau II el contemplava així: “És l'home, tot l'home, cada home en el seu ser únic i irrepetible, creat i redimit per Déu (...) *Ecce homo...*!”.

És veritat que sofrim junts, i hi ha tantes proves de solidaritat que ho mostren, però en últim terme el dolor l'experimenta cadascú, tot sol amb Déu.

La solitud de Jesús mostrat al poble, recorda els malalts que, per l'aïllament d'aquests dies, moren sense poder acomiadar-se de les

seves famílies i d'altres que sofreixen la malaltia sols. Jesús davant el poble sentia també la solitud. El seu crit a la Creu (“per què m'has abandonat?”), potser va començar abans amb el silenci serè de l'*Ecce Homo*.

Crist quan és presentat per Pilat al poble és també una icona de la dignitat humana maltractada. Hi ha una presència misteriosa de Déu en el sofriment de tota persona. En l'innocent que sofreix per desastres naturals o per injustícies humanes, però també quan sofrim a causa de nosaltres mateixos, principalment pels nostres pecats. Demanem a Déu que ens ajudi, que ens salvi. Ell porta sobre si totes les conseqüències dels pecats dels homes. Ell és la nostra esperança.

Jesús, ferit i mansuet, és també com un mirall, en què ens mirem. El Déu

que és amor es mostra en les nafres del Crist dolençós.

Una especial presència de Déu acompanya també a qui es lliura als altres desinteressadament, perquè “on hi ha caritat i amor, allà hi ha Déu”: *Ubi caritas et amor, Deus ibi est!* Hem vist tantes dones i tants homes, que són com aquests bons samaritans, figures de Jesús, als hospitals, a les residències de gent gran, en les famílies. Comprovem que l'individualisme i que allò que és útil no tenen l'última paraula. En una societat aparentment autosuficient, l'Esperit de Déu batega al cor de moltes persones. D'una manera o d'una altra, Déu sempre es fa present en la història i la fecunda de nou amb amor.

La figura de l'*Ecce Homo* ens pot ajudar també a prendre més consciència que som fràgils i tot sovint indefensos davant molts

esdeveniments, com ens recordava el Papa –des d'aquesta plaça de Sant Pere buida– en parlar-nos d'aquella tempesta que revela la nostra fragilitat. Reconèixer aquesta veritat sobre nosaltres mateixos ens pot ajudar a reconfigurar la nostra relació amb Déu i amb els altres.

L'Evangelí segueix: Jesús carrega la fusta, és despullat de les seves vestidures i, aparentment, també de la seva dignitat. En el moment de la crucifixió, el Senyor dirigeix aquelles paraules procedents d'un salm: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?» (*Mt 27, 46*).

Per què tot aquest sofriment? Per què la Creu?

Encara que no podem entendre-ho del tot, la crucifixió ens revela que aquí on sembla haver-hi només feblesa, Déu manifesta el seu poder sense límits; on veiem fracàs, derrota, incomprensió i odi,

precisament aquí, Jesús ens revela el gran poder de Déu: transformar la Creu en expressió d'Amor i de Victòria.

En l'epístola als Hebreus, llegim que a la fusta trobem “el tron de la gràcia de Déu, perquè es compadeixi de nosaltres” (*Heb* 4, 16).

Aquesta va ser la vivència d'un dels ajusticiats al costat de Crist al Calvari. El “bon lladre” experimenta com la Creu de Jesús es converteix en el lloc en el qual se sap perdonat i estimat: “Avui seràs amb mi al Paradís”, li diu el Senyor (*Lc* 23, 43). A la Creu sentim pronunciar la paraula “Paradís”.

Creu i paradís. D'instrument de tortura, de violència i de menyspreu, la Creu es transforma en mitjà de salvació, en símbol d'esperança; s'ha convertit en manifestació de l'amor infinit i misericordiós de Déu. Sant Josepmaria explica que en el camí

cap a la Creu veiem com Crist "es lliura a la mort amb la plena llibertat de l'Amor". Mirar el Crucificat és contemplar la nostra esperança.

Nosaltres també el podem contemplar, posant un crucifix a les mans per mirar, simplement, el Senyor. El Papa Francesc ens ha convidat a “deixar-se mirar per ell en el moment en què dona la vida per nosaltres i ens atreu devers si mateix. El Crucifix no ens parla de derrota, de fracàs; paradoxalment ens parla d'una mort que és vida, que genera vida, perquè ens parla d'amor, perquè ell és l'Amor de Déu encarnat, i l'Amor no mor, més encara, venç el mal i la mort. El que es deixa mirar per Jesús crucificat és re-creat, arriba a ser una «nova criatura»”.

Quanta esperança ens pot donar en aquests moments mirar el Crucifix! Pot ser el mateix Crucifix que tenim

en la nostra habitació o en un altre lloc de la casa. Aturar-s'hi en silenci, mostrar-li les nostres ferides interiors, els nostres cansaments, les nostres preocupacions i posar-les a les seves mans.

Així experimentarem el poder transformador de l'Amor de Déu, que a la Creu abraça el feble i l'omple d'esperança. I ens convertirem també nosaltres en signe concret de l'amor de Déu: en les nostres famílies, en les nostres amistats, en tots els ambients en què ens movem... A tots aquests “llocs” podem ser signe concret d'esperança, si ens unim a Jesús a la Creu i obrim amb Ell els nostres braços als altres.

Agraïm de manera especial, durant el Divendres Sant, la misericòrdia divina que ens arriba del sagrament de la Penitència. Precisament en aquest període de més oració i penitència, que és la quaresma i la

Setmana Santa, moltes persones, a tot el món, no poden apropar-se a la Confessió.

En aquesta circumstància tan peculiar, el Papa ens aconsellava, fa uns dies, a posar per obra el que diu el Catecisme de l'Església Catòlica sobre els actes de contrició[1]: “si no trobes un sacerdot per confessar-te, parla amb Déu, que és el teu Pare, i digues-li la veritat: ‘Senyor, he fet això, això, això... Perdona'm’, i demana-li perdó de tot cor, amb l'Acte de Dolor i promet-li: 'Em confessaré després, però perdona'm ara'”.

El Divendres Sant, l'Església dirigeix la seva atenció cap al *Lignum Crucis*, l'arbre de la Creu. En la litúrgia resem:

«Adorem, Senyor, la vostra creu i lloem i glorifiquem la vostra santa Resurrecció. Per aquest arbre ha vingut el goig a tot el món».

La Creu irradia esperança al món sencer. Aquí veiem el Senyor amb els braços oberts, disposat a acollir i curar les nostres febleses. I aquí veiem també la Mare de Déu.

Ticià, després de l'*Ecce Homo*, va pintar “La Dolorosa amb les mans obertes”. Durant anys els dos quadres estaven penjats, un al costat de l’altre, a la mateixa paret. Quan el sofriment es presenti en la nostra vida, en mirar Jesús, ens sabrem també sempre acompanyats per Maria. Li demanem que ens ajudi a romandre a prop de la Creu, per oferir esperança als qui ens envolten.

[1] *Números* 1451 i 1452.

Àudio meditació del prelat (1): Units
a l'Última Cena

Àudio meditació del prelat (2): El
manament nou del Senyor

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/audio-
meditacio-del-prelat-3-crist-mirall-de-la-
nostra-fragilitat/](https://dev.opusdei.org/ca/article/audio-meditacio-del-prelat-3-crist-mirall-de-la-nostra-fragilitat/) (05/08/2025)